

Opdyrkere og de egentlige Landarbejdere plus Nationaløkonomer, enkelte raske djærve Mænd; det behøver ikke at være Genier, men var der en enkelt genial Mand imellem, skadede det ikke. Hvis vi fik en Kommission, bestaaende af de Folk, som skulle dyrke Landets Jord i Fremtiden, og som for Resten gøre det allerede den Dag i Dag, havde jeg mere Tillid til en saadan Kommissions Resultater end til dem, vi nu kunne vente.

I øvrigt kunde jeg ønske at gøre den højtærede Minister et Spørgsmaal, om end det ikke ligger indenfor Rammen af det, der forhandles; jeg vilde gerne æske hans Svar paa det Spørgsmaal: Kommer der et Forslag fra Regeringen paa Grundlag af den Betænkning og det Forslag, som Tyendekommissionen har afgivet til den tidligere Regering? Kunne vi vente et saadant Forslag? Har vort Arbejde i de 4 Aar været ganske forgæves?

Formanden: Denne Sag ligger ikke for.

Sabroe: Nej, men den højtærede Landbrugsminister er sikkert i Stand til at give Oplysning.

Schovelin: Jeg maa tilstaa — det skyldes selvfølgelig min Ungdom i dette Ting —, at jeg har været saa naiv at tro, at naar den højtærede Minister havde faaet Indtryk af, at man fra sagkyndig Side, selv fra de Partiernes Side, der stod ham fjernest, ønskede at bidrage til, at hans Tanke kunde blive gennemført paa saa fyldestgørende Maade som muligt, vilde dette for ham være naturlig Anledning til at tage en saadan Henstilling op til den velvilligst mulige Overvejelse. I Stedet for fik vi nogle polemiske Bemærkninger, og det synes jo, at navnlig Ordet „genial“ har generet den højtærede Landbrugsminister i ganske frygtelig Grad. Han brugte derom det klassiske Ord, der bør staa som Motto for dette Ministerium: „Lad os tage Geniet i smaa Portioner“. Nu vil jeg sige, at jeg aldeles ikke har talt om geniale Mænd; jeg tror overhovedet aldrig, at geniale Mænd komme i Kommissioner, i hvert Fald ikke i danske Kommissioner; men jeg har talt om geniale Tanker, og disse geniale Tanker ere tænkte rundt om-

kring i Verden — det er sjældent, at de tænkes i Danmark, men det sker; enkeltvis er det ogsaa Tilfældet paa dette Omraade i Danmark. Det, som skulde være Kommissionens Arbejde, er ikke at tænke nye geniale Tanker — kan den gøre det, er det jo udmærket, men jeg tvivler paa Forhaand noget om det —, men at underkaste disse store geniale Verdenstanker en Undersøgelse med de konkrete danske Forhold for Øje. Thi eet er, at en Teoretiker, nu i Tyskland, nu i England, nu i Amerika, udkaster en genial Tanke, den kan godt i og for sig være yderst genial, derfor er det ikke sagt, at den passer paa danske Forhold. Til Undersøgelsen skal man blandt andet ogsaa have praktiske Folk, og jeg pegede paa, at det skulde ikke blot være teoretiske, men ogsaa praktiske Nationaløkonomer; jeg er i saa Henseende ganske enig med det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe). Jeg tror, den højtærede Landbrugsminister har Ret i, hvad han sagde om de geniale Mænd, at de melde sig ikke af sig selv. Men naar vi blot holde os til Mænd, som uden at være Genier dog af og til have geniale Indfald eller Indfald, som ikke ere saa tossede endda, mener jeg dog, at der er større Chance for at faa fat i den Slags Mænd ved at gøre Kredsen saa fyldigt som mulig; det synes at være ganske naturligt og ligefremt. Hvis vi derimod udelukkende holde os til de 8 Rigsdagsmænd, som vi alle kende, og som vi selv høre til, er det, jeg nærer nogen Tvivl om, at det skulde lykkes ad den Vej. Der er en bekendt Tænkner, der har sagt, at han holdt saa meget af Børn, thi om dem kunde man i hvert Fald haabe, at de en Gang bleve fornuftige Væsener; men de, som ere blevne det — Herre Jemini! Saaledes gaar det ogsaa her. Ved at udvide Kredsen kunde man maaske haabe at faa Mænd med geniale Tanker. Men de, som sidde indenfor Kredsen med de geniale Tanker — Herre Jemini!

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det ærede Medlem (Schovelin) talte om Mænd med geniale Tanker, og det turde rent praktisk taget betyde det samme som, at det skulde være geniale Mænd, Mænd med nye originale Ideer eller Mænd,